

V. HENRIQUES gav en Meddelelse om Undersøgelser over Ammoniakindholdet i Blodet.

Redaktøren fremlagde som nylig udkommet:
Oversigt 1916. Nr. 5—6 (udk. $\frac{2}{3}$) — og
Skrifter, naturv.-math. Afd. 8. Række II, 4 (P. O. PEDERSEN: *Om Poulsen-Buen og dens Theori*).

Blandt de i Mødet fremlagte Skrifter fandtes private Gaver fra d'Hr. MORÁVEK og NORDSTEDT.

5. Mødet den 23de Marts.

(Tilstede var 48 Medlemmer, nemlig THOMSEN, *Præsident*, Christiansen, Wimmer, Topsøe, Warming, Steenstrup, Heiberg, Høffding, Kroman, P. E. Müller, Erslev, Prytz, Salomonsen, Jónsson, S. Müller, Johannsen, Jespersen, Bang, Juel, Buhl, Kålund, Rosenvinge, Troels-Lund, Lehmann, Rubin, Drachmann, Hude, A. Christensen, Henriques, C. O. Jensen, S. P. L. Sørensen, J. L. W. V. Jensen, Andersen, Knudsen, Blinkenberg, Vedel, Sandfeld-Jensen, Sarauw, Bock, Brønsted, Nielsen, C. G. J. Petersen, Poulsen, Bjerrum, Fibiger, Hansen Ostenfeld, Krogh, *Sekretæren*.)

C. G. JOHS. PETERSEN udtalte nedenstaaende Mindeord over Selskabets nylig afdøde Medlem Professor, Dr. HEKTOR JUNGENSEN.

Selskabets Sekretær har opfordret mig til at udtale nogle Mindeord om nylig afdøde Professor, Dr. Hektor Jungersen, og da navnlig om hans videnskabelige Betydning; jeg efterkommer gerne dette Ønske.

Zoologien kan studeres og doceres paa væsentlig forskellige Maader. Her i Landet har det siden Japetus Steenstrups Tid været Tradition, at man, foruden et almindeligt Overblik over Dyrerigets Former, skulde begynde et mere

specielt Studium af Hvirveldyrene, baseret paa deres Skeletter (Osteologi); thi dette Studium har den Fordel,

1) at Præparaterne (Knoglerne og Tænderne) er lette at have at gøre med for Begyndere,

2) at det som Regel er større Dyr, der kan demonstreres uden Mikroskopets Hjælp,

3) at netop Osteologien tillader et Tilbageblik i Tiden over Dyrerigets Former og Udvikling gennem de geologiske Fund.

Dette Studium giver med andre Ord den nødvendige Ballast for Studiet af Systematik, Morfologi og Udviklingslære, fører af sig selv ind paa Anatomi af de bløde Dele og forbereder Studiet af de levende Dyr i Naturen.

Denne Tradition har Jungersen fulgt, og han vidste nok, hvad han gjorde, da han fulgte den; men han har føjet mere til, nemlig alt hvad der kræver mikroskopisk Teknik, og netop denne havde i visse zoologiske Kredse her i Landet været betragtet som noget nær Hekseri; nu er der en særlig Lærer ved Universitetet i Histologi.

Intet er lettere end med Mikroskopets Hjælp at fordybe sig i en eller anden lille Dyregruppe og tilbringe sit Liv med et Specialstudium af den; men det fører ikke til et Overblik over Dyreriget og kan navnlig ikke erstatte et saadant. Det indsaa Jungersen alt sammen, og med sin ualmindelige Hukommelse og sin store zoologiske Lærdom, thi han var virkelig en meget lærd Zoolog, kunde han derfor i og uden for sine formfuldendte Forelæsninger give, hvad ingen Specialist kan give. Man maa haabe, at disse Traditioner ogsaa i Fremtiden maa blive fulgte.

Foruden sin egentlige Lærergerning ved Universitetet som Professor havde han at bestyre Zoologisk Museum 1ste Afdeling, Hvirveldyrene; han var i mange Aar Formand for Naturhistorisk Forening, Leder af det saakaldte biologiske Kursus i flere Aar, og han har ogsaa derved udført et stort

Arbejde til Gavn for Zoologien. Han var den egentlige videnskabelige Leder af Ingolf-Ekspeditionen, hvis Publikationer han har forestaaet; der foreligger en smuk Serie af dem, omend endnu ikke fuldendt.

Han rejste meget i de senere Aar, bl. a. til Nordamerika og Australien, og blev, overalt hvor han kom, anset og æret paa mange Maader.

Jungersen har ikke efterladt sig store, voluminøse, videnskabelige Værker; hans Arbejde over visse Koraldyr i Ingolf-Ekspeditionen er vel det største. Jeg tror, at hans store Kritik og Selvkritik holdt ham en Del tilbage her; han vilde kun give noget fuldt opklaret, naar han skrev, og derfor blev det i Reglen kun mindre Afhandlinger, men spredte over næsten hele Dyreriget, fra Hvirveldyrenes, særlig Fiskens, Anatomi til Insekter, Krebsdyr og Koraldyr. Ogsaa om Havets Fauna har han skrevet; han er den første, der fremstiller den fundamentale Forskel, der er mellem Atlanterhavets Dybvandsfauna og de arktiske Haves Dybvandsfauna, et af Ingolf-Ekspeditionens Hovedresultater, men atter her i Form af en lille Afhandling. Det var først, efterat han i 1899 var bleven Professor Zoologiæ efter Chr. Lützens Død, at hans litterære Produktion tog Fart; og blev den ikke voluminøs, saa blev den saa meget mere grundig og vel gennemtænkt.

Der ligger flere ufuldendte Afhandlinger tilbage efter ham, og paa hans Bord stod adskillige Præparater til en ny Afhandling om Flynderens Skævhed, et gammelt Problem fra Stenstrups Tid.

Jungersens store Ligefremhed, Elskværdighed og noble Karakter, parret med hans hele afdæmpede Maade at være paa vandt ham saa at sige alle til Venner. Han har fyldt godt og virket godt i sin Plads ved Universitetet og ved Museet. Han er en meget savnet Mand.